

Mariager Fjord – 2014.

af Henning.

Da den annoncerede tur i september, ikke havde nogle tilmeldte - og da både Allan og jeg havde raget os andre aftaler til, enedes vi om at korte turen af og starte onsdag fra Hadsund, overnatte på et øde sted i bunden af fjorden, og prøve at nå hjem torsdag. Det glade budskab blev spredt via hjemmeside og SMS, og ved middagstid onsdag mødtes vi ved fiskerihavnen for at pakke vort stærkt reducerede udstyr. Alligevel var kajakkerne fyldt op, hvilket bekræfter den gamle sandhed om, at udstyret fylder næsten lige meget hvad enten det er en weekendtur eller en fjortendagstur.

Jeg havde kalkuleret med at følge nordsiden ind og sydsiden ud, lidt afhængig af vind og vejr. Nordsiden er langt den kønneste, og følger man den ind i alle bugter, erfarer man at det ikke er nødvendigt at drøne til fremmede lande for at finde dejlige steder.

Ved Ouebro Hage snakkede vi lidt med en lystfisker på land, som meldte om god fangst – endda en krabat på en halv meter. Lidt længere fremme gik vi ind for at strække ben og få en bid brød. Der var nu ikke den store appetit, så vi fortsatte forbi Stinesminde og Langsodde. Allan spurgte på et tidspunkt, om det var her Paradiset lå? – Med skam at melde, må jeg indrømme, at jeg ikke var sikker. Lidt pinligt, når jeg i mit testamente har bedt om at min aske bliver strittet ud i paradiset. Men, skulle placeringen smutte, så – ingen vrøvl med mig.

I højt humør, strøg vi videre mod Bramslev Bakker for at krydse fjorden og erobre Skjellerup Hage kl. 17:00 ca.

Efter den sædvanlige tummel med at finde et bare nogenlunde plant stykke jord at rejse teltet på, lykkedes det - oven i købet i læ. Kogegrejet blev rystet ud af kajakken og temperaturen på resterne fra gårsdagens aftensmad hævet nogle grader. Rødvinen var rigelig varm i forvejen.

Med ét lyder det fra strandkanten; "Hej med jer". Det var Heine, som var kørt til Mariager og roet ned for at sige godnat til os. Det var rigtig

Nybrogård Hage

Ouebro Hage

Skjellerup Hage og aftensmad

hyggeligt, men da han gerne ville hjem til familien i nogenlunde dagslys, blev han kun en times tid. Friskt "initiv".

Heine blev afløst af David, som i stedet for at ro lige over fra Bramslev Bakker, havde taget omvejen over Langsodde, blot for at muntre os op. Snakken gik, til David også kom i tanke om at han skulle hjem. Så vi vinkede farvel i aftenskumringen.

Nu manglede vi kun Finn, som havde meldt sig *frivilligt*, til at overnatte sammen med os. Mørket sænkede sig - ingen Finn. Et telefonopkald beroligede os, han var på vej. Tiden gik, stadig ingen Finn. Nu truede vi, over telefonen, med nattemørke og lejretablering i fuldmåneskær. Om det hjalp, vides ikke, men pludselig tonede Finn frem i lyset under Bramslev Bakker. Han mente godt nok at vi overdrev dramatikken lidt - Han havde da lygte med.

Farvel David eller Godaften Finn

"Teltet" blev rejst og vi kunne hengive os til lejrlivets egentlige formål; "en lille en", solnedgang og hyggesnak.

Torsdag: Efter en skyfri nat var alt bare totalt vådt da det skulle pakkes – Øv.

Vejrmeldingen for Hobro, og omegn, lovede sol og jævn vind fra NØ, stigende til hård vind ved middagstid. Det gjorde, at vi tog tidligt af sted for at nå så langt som muligt inden det blev værre.

Finn havde ikke travlt. Han skulle bare ro et eller andet sted hen, hvor Hanne kunne hente ham med bilen. Han ønskede god tur, og nød efterfølgende freden.

Inden længe kom vinden og skyerne. Nu skulle der bestilles noget. Efter et par måneder med en næsten lammende muskelgigt, var formen ikke for god, så at forcere var der ingen fremtid i, men med en støt fart på 4,2 km/t, kom jeg da også frem – det varede bare længere.

Vi stred os forbi Mariager mod Nybrogård Hage. Ikke noget med at følge kysten her. Det var bare lige ud fra odde til odde. Heldigvis er fjorden indrettet så praktisk, at naturen ligger på nordsiden, og kulturen på sydsiden. Så er man ikke til havne, fabrikker, veje, byer og andet civiliseret skrammel i vandkanten, kan man såmen roligt rette ruten ud.

En kort strække-ben pause ved Salten, og hurtigt videre. Men nu hvor vi forudså det værste - blev det bare sommer. Vinden lagde sig, solen skinnede og temperaturen steg – Hvor herligt.

Frokost med efterfølgende powernap på Nybrogård Hage, inden vi snuppede de sidste kilometer til Hadsund. Fremme kl. 14:30 efter en rigtig god tur på 37 km.